

Mă doare tot ce nu e românesc...

Ștefan Radu Mușat

Aplauzați !... aplauzați cât mai e lumină. Această țară
Refuză iarna noastră, refuză în genunchi să cadă.
Ne uscă florile secate că suntem învinuiți de primăvară;
Mamele ne sunt demult țărână, și vreme n-au avut să vadă
Cum noi căzuți mai jos de jos ne facem mai umili. Și iară
Plângând ne cheamă soarele; a mai murit o primăvară.

Pe mine nu m-aplauzați... mă doare tot ce nu e românesc;
Ce n-am trăit este ucis și moartea mă refuză de o vreme,
Iar drumul mi l-au îngrădit străinii și parcă nu răzbesc
Să merg cu luna la îngălbenit stejarii. Și moartea geme,
Sătulă fiind de haita care urlă la împărțitul ciolanului cânesc.
Am plâns la un stejar ucis, am plâns de tot ce nu e românesc.

feb. 2018